

Dienes Eszter:

Cigányszerelem

Libben a szoknyám, lobban az erdő,
szerelem levele nyomomban pergő.

Lobban az erdő, libben a lábam,
szerelmes Isten! Kikkel is háltam!

Kiknek a keze moccant utánam,
verje az Isten, verje a bánat!

Hány öklelt szelíddé, s alázta vállam,
csókoltak égettre fütetlen ágyban!

Kiknek a szava béklyózta lábam,
verje az Isten, verje a bánat!

Hány hamis csókkal zúzták be számat,
S hol van csak egy is, hűteni lázat?

Kiknek a vére véreimből áradt,
verje az Isten, verje a bánat.

Útravaló

Gyere a nyárba,
hagyjunk itt mindent,
szikrázó zápor
kimossa inged.

Út sodrában majd
fűzike
árnyékot növeszt:
ülj ide!

Házak előtt
dáliák
elűzik arcod
bánatát.

S ha eső dobálja gyöngyeit
és itat a határ,
megáldom mind a földeket, hogy
boldog zöldbe járj!

Dienes Eszter 1949-ben született Kunhegyesen. Könyvtárosként ment nyugdíjba, Törökszentmiklóson él. Boldog nagymama. A Magyar Írószövetség tagja. 1975 óta ír verseket, eddig három kötete jelent meg: 1995-ben a Jászok Kötetei sorozatban Mosolymaradék, 1999-ben a Felsőmagyarország Kiadónál a Holdvirágzás, 2001-ben a Barbaricum Könyvműhelynél a Szerelmek este.